ANUL XIII. — No. 2045. 8 PAGINI 3 LEI Marţi 12 Mai 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60, Administraţia 3.26.60, Redacţia şi provincia 3.26.69

O FRUMOASĂ BIRUINŢĂ A SPORTULUI ROMÂNESC

D. Iohn Langenus — interminabil — între căpitanii celor două echipe, Arsenievici şi Albu.

Echipa României a avut momente când a egalat jocul Wunder-teamului

de John Langenus

Cei 35.000 de spectatori au vibrat de entuziasm în tot timpul matchului — şi trebuie recunoscut că au fost numeroase ocazii în care emoţia publicului să fie dusă până la maximum, căci matchul a fost disputat într'o alură foarte rapidă, deplasările punând când o poartă, când cealaltă în pericol. In plus, partida s'a desfăşurat într'un adevărat spirit sportiv şi nu vă pot spune cât de mulţumit am fost, când imediat după ce am fluerat sfârşitul matchului, am văzut pe căpitanul jugoslav, deci pe căpitanul echipei învinse, îndreptându-se către căpitanul echipei victorioase pentru a-l felicita sportiviceşte.

Iată un adevărat spirit sportiv, pentru care trebuesc felicitaţi conducătorii cari au reuşit să obţină aşa ceva dela jucătorii lor. Pe teren, exceptând o singură eşire izolată, datorită probabil unei nervozităţi uşor de înţeles, într'o ambianţă entuziastă, jucătorii celor două echipe au acceptat toate deciziile mele fără opunere, ceiace nu pare a fi uşor pentru ei, din moment ce teoria hands-ului involuntar nu pare a fi cunoscută marelui public. Insă pretutindeni, publicul cere «hands» când mingea loveşte mâna!

In prima repriză, România a fost superioară, ca Austria Mercurea trecută, contra Angliei. Această superioritate provenea dintr'o mai mare viteză. Românii au fost, în tot decursul matchului, cu o fracţie de secundă mai iuţi decât jugoslavii. Datorită acestei viteze, atacurile lor erau aproape în totdeauna mai periculoase. Românii nu prea iubesc înfloriturile. «Drept spre goal», iată lozinca lor şi trebuie să admitem că sunt pe calea cea bună, din moment ce au obţinut victoria şi din moment ce trebuie să admitem că a fost meritată. In primele minute ale reprizei secunde au izbutit să marcheze două puncte într'un chip surprinzător, prin deplasări vertiginoase şi passe matematic studiate.

Din acest punct de vedere — bine înţeles păstrând proporţiile — jocul românilor mi-a amintat de cel austriac în partida cu Anglia. Iar rolul Angliei — bine înţeles păstrând din nou proporţiile — a fost jucat de Jugoslavia.

Cei 22 de jucători posedau o tehnică la înălţime. Am fost încântat conducând această partidă dintre aceste două state balcanice, cari s'au dovedit în mare progres.

Dela România, am admirat mai ales pe fundaşul dreapta (Burger) în prima repriză. Cei doi mijlocaşi de aripă mi-au lăsat deasemeni o bună impresie, iar din atac trebuie lăudat calmul englez şi spiritul de metodă al lui Schwartz, precum şi marele oportunism al lui Bodola. Centrul mijlocaş Feraru, pe care l-am văzut şi la Montevideo, nu cred să fi fost în zi bună.

La jugoslavi, am admirat opririle efectuate de un portar de foarte bună clasă, pe cei doi fundaşi şi linia de mijlocaşi. Dela înaintare, doar interii au lăsat oarecare impresie.

Comparând jocul furnizat Duminecă de România, cu acel al teamurilor occidentale, pot găsi în el viteza franceză, entuziasmul belgian şi oportunismul olandez.

Jugoslavii au metodicitatea scandinavă, unită cu încetineala în execuţie a câtorva cluburi britanice.

D. Kika Popovici, conducătorul expediţiei jugoslave, primeşte tradiţionalul buchet de flori din partea unui delegat al federaţiei române de football.

Bravo România!

Echipa României şi-a însuşit ieri Cupa Regele Carol II, învingând Jugoslavia.

Zece Mai, sărbătoarea noastră naţională, a fost de data aceasta şi sărbătoarea sportului românesc.

Treizeci şi cinci de mii de oameni au urmărit ieri, cu respiraţia oprită sau cu strigăte de încurajare, echipa noastră naţională, care a luptat cu îndârjire, cucerind o victorie pe deplin meritată.

Această strălucită victorie românească, venită cum nu se poate mai la timp, marchează o nouă şi importantă etapă în footballul românesc.

Aveam înainte de toate de răzbunat cele două nenorocite rezultate: 0—4 dela Atena şi 0—2 din bâltoacele Sofiei.

Deşi nu tot atât de însemnată ca scor, victoria noastră de ieri păstrează totuşi această semnificaţie şi zecile de mii de spectatori depe O. N. E. F. au înţeles-o astfel. Incurajată de publicul românesc, echipa noastră a jucat admirabil în ansamblu, învingând cea mai bună reprezentativă jugoslavă ce se putea alcătui în momentul de faţă şi aceasta în maximum de formă. Revanşa naţionalei româneşti, obţinută mai ales, o repetăm, pe merit, atât din punct de vedere psihologic cât şi technic, este destul de strălucită, pentru a şterge depe palmaresul României ruşinea înfrângerilor sus amintite.

Pentrucă aceste înfrângeri le-am înregistrat în condiţiuni cu totul vitregi şi pentrucă victoria de ieri este absolut regulată.

Pentrucă la Atena portarul nostru a sosit cu avionul în ultimul minut şi Balcaniada s'a disputat în Ianuarie, când la noi jucătorii sunt de două luni în şomaj.

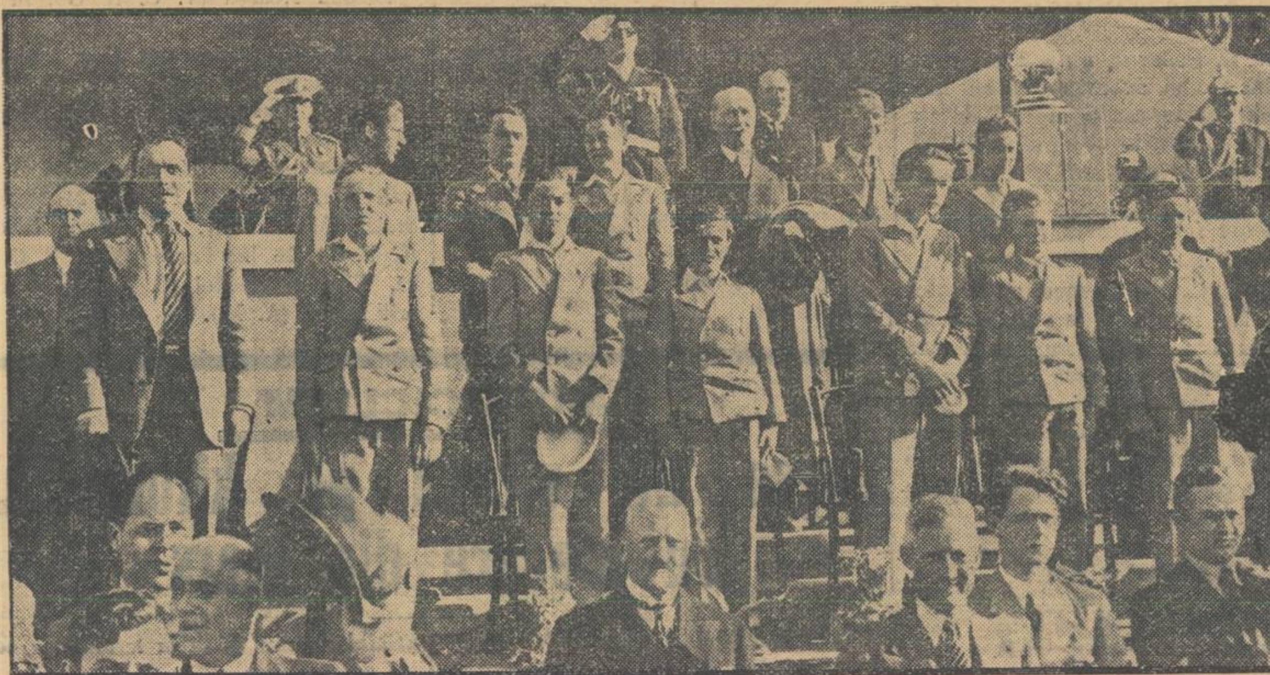
Pentrucă la Sofia am jucat în bâltoace şi am avut de-aface cu furibunda şi nesportiva galerie bulgară.

Pentrucă, în schimb, la noi, echipa jugoslavă a fost primită pe teren cu ovaţii şi a plecat însoţită de aplauzele generoase ale unui public ce apreciază frumuseţea jocului unui adversar, ca şi sportivitatea sa.

Dar alta este etapa pe care spuneam că o marchează în footballul nostru naţional, admirabila victorie de ieri.

Credem, în ce ne priveşte, că

Al. Munteanu

In loja regală Marele Voevod Mihai şi colegii Săi de clasă.

Să ne gândim la viitor

Prima ediţie a Cupei Regele Carol al II-lea a fost câştigată de echipa României.

E interesant din punct de vedere sportiv de subliniat, că cel mai frumos omagiu de recunoştinţă, care se putea aduce ilustrului donator este faptul că victoria a revenit echipei, care a meritat-o.

Deasupra oricăror contigenţe, independent de ce s'a putut vedea într'un moment sau altul, victoria a revenit echipei care:

1. A dominat;
2. A atacat mai mult, consfinţind cu shoturi numărul mai mare de ocazii;
3. A luptat cu mai multă dorinţă de victorie şi s'a apărat mai energic, atunci când a fost cazul.

Primele cuvinte ale arbitrului, după terminarea jocului au fost: «echipa mai bună a câştigat». Aceasta este şi părerea noastră ca şi a celor ce au privit matchul dincolo de unele mici detalii.

«Echipa mai bună a câştigat», aprecierea aceasta sportivă spune mai mult decât orice într'un match.

Jugoslavii au încercat, împotriva echipei noastre, o serie întreagă de metode. Ne-au impus un ritm rapid la început, operând pe aripi. Tactica aceasta le-a fost insuficientă, după zece minute de joc.

Au schimbat tactica şi au încercat să consume echipa printr'un abuz de combinaţii.

N'au reuşit nici prin acest sistem şi după dublul eşec al metodelor, au trebuit să se resemneze cu ritmul impus de noi.

Desnodământul matchului a fost eşecul continu al metodelor jugoslave.

In palmaresul internaţional al României, victoria de eri marchează un jubileu. Am câştigat tocmai al 60-lea joc internaţional, susţinut de reprezentanţii noştri. Intr'o atmosferă care face ca manifestările footballistice viitoare să fie privite cu încredere, isbânda de eri, trebuie să fie punctul de plecare al unei atente pregătiri a activităţii viitoare.

Matchul de eri a trecut; să ne gândim la viitor.

E de aşteptat o nouă epocă de prosperitate. Au fost la match 35.000 de spectatori. Alţi 15.000 au rămas afară, negăsind bilete.

Avem deci nevoie de un mare stadion.

Lis

Invingătorii! Dela stânga la dreapta: Albu, Creţeanu, Dobay, Szanislo, Ciolac, Schwartz, Eisenbeisser, Bodola, Vintilă, Burger şi Beko